

Ohlášky – neděle 11. 9. 2022

Dnes prožíváme **24. neděli v mezidobí.**

- Úterý 13. 9. – **Památka sv. Jana Zlatoústého, biskupa a učitele církve**
- Středa 14. 9. – **Svátek Povýšení svatého kříže**
- Čtvrtek 15. 9. – **Památka Panny Marie Bolestné**
- Pátek 16. 9. – **Památka sv. Ludmily, mučednice**
- Příští neděle 18. 9. 2022 bude **25. neděle v mezidobí.**

- Úterý 13. 9. mše nebude.
- Ve středu 14. 9. bude mše v 16:30, po ni bude na základě výzvy biskupských konferencí Evropy následovat hodinová adorace za mír na Ukrajině.
- **Náboženství školních dětí začíná 20,9.** Bude každou středu od 13 pro ty, kdo ještě nebyly u 1.sv. Přijímání. Pro starší bude od 14:00. Povzbudte svoje známé rodiče, aby přihlásili svoje děti.
- ŘKF Lovosice pořádá v sobotu **17. 9. 2022 pouť do Horní Police** se zastávkou v **Modlívém Dole.** Doprava osobními auty některých účastníků poutě. Pro účastníky, kteří nevlastní auto jsou dispozici místa v autech účastníků. Místo a čas srazu: Lovosice u kostela sv. Václava v 8 hod. **Kdo má zájem zúčastnit se pouti, ať se co nejdříve přihlásí, aby se mohla naplánovat cesta.** Hlaste se na tel. číslo: 723 399 557.

Bohoslužby během týdne

Lovosice, farní kostel sv. Václava

Ne	9:00
	14:00 *
Út, St, Čt	8:00
Pá	16:30

*** Ne 14:00 - řeckokatolická bohoslužba**

Sulejovice, kostel Nejsvětější Trojice
3. neděle v měsíci v **8:00**

Farní kavárna vždy v neděli po mši sv.

Setkání nad Bibli v pondělí od 18 h na faře
Náboženství pro školní děti v úterý od 14 h

Římskokatolická farnost sv. Václava
v Lovosicích
Zahradní 32/2
41002 Lovosice

IČO: 46772537
farnost.lovosice@seznam.cz
www.farnostlovosice.cz
www.facebook.com/farnostlovosice

P. Mgr. Ladislav Nádvořník SDB
farář, administrátor farnosti
+ 420 603 845 460

Václav

č. 42 (2022)
11. 9. 2022

24. neděle v mezidobí



Týdeník Římskokatolické farnosti sv. Václava
v Lovosicích

Zamyšlení nad evangeliem z 24. týdne v mezidobí

Neděle 11. 9. - **Lk 15,1-10**

Má opravdu Bůh větší radost nad hříšníkem, který se obrátí, než nad spravedlivým? V podobenstvích je řeč o farizejích, kteří se pokládali za spravedlivé, dokonale plnící předpisy Zákona. Ti kritizují Krista za kontakty se spodinou společností. Ježíš však přichází za hříšníky s nabídkou života, nikoli, aby se podílel na jejich zlu. A mnozí setkání s Pánem zažívají jako okamžik svého obrácení! Kristus jim dává zakusit, že i oni jsou lidmi, s lidskostí, s potřebou pochopení, milosrdenství. A to je proměňuje. Spravedlnost před Bohem je stav srdce, který vnímá lidství i na těch nezapomenutějších místech. Bůh se rozhodl přinést světlo záchrany úplně všude.

Pondělí 12. 9. - **Lk 7,1-10**

Pokorné setníkovo vyznání opakujeme pravidelně při eucharistické hostině. Můžeme jej pojímat širěji než pouze uzdravení „mé“ duše...

Úterý 13. 9. - **Lk 7,11-17**

Radost matky z uzdravení jediného syna musela být nepředstavitelná! Kéž se i já dovedu radovat z Ježíšových mocných činů, které nejsou třeba tak nápadné...

Středa 14. 9. - **Jan 3,13-17**

Nikodém patrně tenkrát Ježíšovu předpověď nepochopil. Ale nevzpoujíme se i my skutečnosti, že každému vítězství předchází utrpení?

Čtvrtek 15. 9. - **Jan 19,25-27**

Maria je od této chvíle i naší matkou a stojí s námi v našich těžkostech. Stojí i s nejmladším apoštolem v blízkosti křížů naší církve.

Pátek 16. 9. - **Lk 8,1-3**

Možná, že kdybychom blíž znali ženy, které doprovázely našeho Pána, byli bychom zaskočeni. Ježíšova novost spočívala i v tom, že se nerozpákoval obklopit se těmi, na které společnost shlížela svrchu.

Sobota 17. 9. - **Lk 8,4-15**

Pokud se nad Božím slovem dnes zastavím, už tím pro mě může padnout do úrodné půdy. Nyní zbývá jedno: v trpělivosti přinášet užitek!

Vyznání hříchů

Je to právě svědomí, které nás občas nutí, abychom se nad sebou zamýšleli, někdy následuje i vyznání hříchů. Řekneme-li, že hřích nemáme, klameme sami sebe a není v nás pravda (1 Jan 1,8). Marnotratný syn by o tom mohl vyprávět. Vynutil si na otci podíl majetku a vyrazil do světa, nezkušený, neopatrný. Otec byl plný obav. Snad dostane rozum a vrátí se, stále ho vyhlížel. Syn rozmařilým způsobem života prohýřil své jmění a v zemi nastal hlad. Řekl si: Vráť se k otci, u něj mi bylo dobře. Ale přijme mne? Vyznám svou vinu a řeknu mu: Otče zhřešil jsem proti Bohu i proti tobě, nezasloužím si nazývat se tvým synem (srov. Lk 15,18-19). Den, na který se otec tak těšil, konečně nastal, ztracený syn se blížil k domovu. Otec mu běžel naproti, rozplýval se radostí, chystala se hostina. Než syn stačil svou vinu vyznat a prosit o odpuštění, už ho otec objímal. Byl ztracen, a je zase nalezen. Boží láska nám klade otázku, v jakého Boha věříme, ukazuje nám, jaký Bůh vlastně je. (z knihy *Na minutu s Karlem Herbstem – V Boží blízkosti*)

Youcat (40. část)

Co se stalo při poslední večeři? Ježíš během ní pronese několik hlubokých slov, při jejichž zvuku musela apoštolům ztuhnout krev v žilách. Modlí se a žehná jako obvykle, ale potom vysloví nad chlebem slova: **„To je mé tělo, které se za vás vydává“** (Lk 22,19). Jakže prosím? Ježíš nabízí jako oběť sebe samého. Kdyby se to tak dozvěděl někdo z velekněží! A pokračování je ještě horší! Ježíš vezme do rukou kalich s vínem a prohlásí: **„Tento kalich je nová smlouva zpečetěná mou krví, která se za vás prolévá“** (Lk 22,20). Jen si to představme: Smlouva dvanácti izraelských kmenů s Bohem byla pro vyvolený národ tou nejposvátnější věcí, a nyní přichází Ježíš a opět na základě počtu dvanácti, jakýchsi neznámých rybářů, zakládá novou smlouvu. Zakládá ji na vlastní krvi. Apoštolově mají jíst a pít, jak řekl, a tím se stát účastníky této smlouvy. To je

ale přece velezrada! Co tím má Mistr na mysli? **„To číňte na mou památku“** (1 Kor 11,24). Co to má znamenat? A jak si vysvětlit: „Od této chvíle už nikdy nebudu pít z plodu révy, dokud nepřijde Boží království“ (Lk 22,18)? Dokážu si představit, že si Jidáš ve skrytu pomyslel: Ten člověk se dočista zbláznil. **Co je to svatá eucharistie?** Je zapotřebí si uvědomit, že apoštolově nemohli mít nejmenší tušení, co tím chtěl Ježíš říci. Teprve po krvavém dni na Golgotě a po prázdném hrobě, po setkáních se Zmrtvýchvstalým, který s nimi společně lámal chléb, měli pochopit, jak to Ježíš myslel s vydáním svého těla, prolitím své krve za nás, novou smlouvou a počátkem nových dějin společenství Boha s člověkem, které začínají Ježíšem. Je vzrušující pozorovat, jak se už první křesťané v neděli scházeli kolem stolu, slavili liturgii večere Páně a žili z Ježíšova sebe darování. Zdrojem života církve je podnes stále eucharistie. Jděte prosím na mši. (z knihy *Youcat: Kurz víry*)

9/ Podobenství o legionáři III

3. Výcvik

Pán dopouští, že procházíme zkouškami, abychom se uměli ďáblu postavit podle slov svátého Petra: „Vzepřete se mu, zakotvení ve víře.“ (1P 5,9) Mnoho lidí si stěžuje, protože už toho mají dost, když musí pořád jen bojovat. Rádi by, kdyby je Pán vysvobodil ze všech jejich slabostí mávnutím kouzelného proutku, aby už konečně měli pokoj. Bůh samozřejmě touží po tom, aby jeho děti byly osvobozeny od všeho, co působí jejich pády, jenže málokdy působí jako kouzelník. Používá spíš metodu jakéhosi tréninku, abychom byli časem schopni zlu odolat, stejně jako velitel cvičí své vojáky, než je pustí do boje. Představme si překážkovou dráhu pro legionáře působícího v Guyaně. Jedna překážka za druhou uprostřed bažinaté džungle. Pokaždé, když legionář uklouzne, padá do bláta a je pro něj stále obtížnější vyškrábat se na dřevěné překážky, které jsou, čím dal kluzčí. Každý pád ho stojí víc a víc úsilí. Vyčerpaný voják má chuť to vzdát, možná se i vzbouřit proti svému veliteli, k čemu je takové zacházení?

(z knihy *René-Luca Patnáct podobenství*)